

på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der måtte være tilladt for skadesforsikringsselskaber i det pågældende land, uanset at den enkelte forsikringsform ikke er tilladt i Danmark.

Lovforslaget muliggør endvidere, at skadesforsikringsselskaber kan undgå at betale bidrag til to garantiordninger. Efter den gældende lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber skal selskaber, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive skadesforsikringsvirksomhed, bidrage til garantifonden. Pligten til at bidrage til garantifonden omfatter også forsikringer tegnet i udlandet via filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser. Udenlandske filialer eller tjenesteydelsesvirksomheder er samtidig forpligtet til at betale bidrag til en garantiordning i det land, hvor selskabet udøver aktiviteten (værtslandet). Efter lovforslaget fritages disse udenlandske filialer og tjenesteydelsesvirksomheder for at betale bidrag til den danske garantiordning. Det foreslås endvidere, at de skadesforsikringsselskaber, der indbetaler et årligt bidrag på under 50.000 kr. til fonden, fritages fra kravet om, at revisor skal underskrive den erklæring, som selskabet skal indsende til fonden om, at det indbetalte bidrag er korrekt beregnet. Erklæringen fra disse selskaber kan i stedet indsendes af selskabets ansvarlige ledelse.

Lovforslaget skal endelig sikre, at alle erhvervsvirksomheder, der opfylder betingelserne i lov om forsikringsformidling for registrering som forsikringsagentvirksomhed, også har muligheden for at blive registreret. Efter forsikringsformidlingsdirektivet skal det medlemsland, hvor forsikringsagenten er etableret og udøver sin aktivitet, sikre, at forsikringsselskaber kun benytter sig af forsikringsagenter, der er registreret, til at sælge deres forsikringsprodukter. En forsikringsagent, der ønsker at sælge forsikringer i Danmark, skal således være registreret i Danmark. Efter den gældende lov er det forsikringsselskabet, der indgår aftale med agenten om salg af selskabets forsikringsprodukter, der er ansvarlig for at registrere den enkelte forsikringsagent. Hvis forsikringsselskabet ikke er beliggende i Danmark, har agenten således ikke mulighed for at blive registreret i Danmark. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet skal registrere de forsikringsagenter, der ikke er sikret registrering efter den gældende lov.

2. MiFID-direktivet

Ændringerne i lov om værdipapirhandel m.v. og lov om finansiell virksomhed er nødvendige på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv

85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, (EU-tidende 2004, nr. 145, s. 1), kaldet MiFID-direktivet.

MiFID-direktivet bygger videre på det grundlag i den fællesskabsretlige regulering af investeringstjenesteydelser, der blev lagt med direktiv 93/22/EØF (investeringsservicedirektivet), som direktivet erstatter.

Visse af reglerne i direktivet har karakter af overordnede rammebestemmelser. Der er i direktivet givet Kommissionen bemyndigelse til på nogle områder at fastsætte mere detaljerede og tekniske regler (såkaldte gennemførelsesregler) til udfyldning og præcisering af de overordnede rammer i direktivet. Kommissionen har udnyttet denne bemyndigelse til at udstede yderligere et direktiv og en forordning, som indeholder nærmere regler.

MiFID-direktivet moderniserer de gældende EU-regler om markeder, hvor der handles finansielle instrumenter, og indfører nye regler for systemer, hvor der omsættes finansielle instrumenter. Ved finansielle instrumenter menes foruden de almindelige kendte værdipapirer som aktier og obligationer også derivater som futures, swaps og lign. Kredsen af finansielle instrumenter, der kræves tilladelse til at kunne handle med, udvides også. Direktivet moderniserer ligeledes reglerne for investeringsservice, der i Danmark går under betegnelsen værdipapirhandel. I forbindelse hermed indfører direktivet regler for investeringsrådgivning som en selvstændig investeringsserviceydelse, ligesom direktivet indeholder ændrede regler om god skik for værdipapirhandlere. MiFID-direktivet skal være gennemført i national ret den 31. januar 2007. De gennemførte nationale regler skal træde i kraft 1. november 2007.

2.1. Investeringsselskaber

MiFID-direktivet udvider kredsen af de investeringsserviceaktiviteter, som i fremtiden kun kan udøves af investeringsselskaber og kreditinstitutter. I Danmark vil det være penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber, der er omfattet. Efter det hidtil gældende investeringsservicedirektiv har investeringsrådgivning alene været omfattet af reglerne, hvis den er blevet ydet i forbindelse med andre investeringsaktiviteter omfattet af direktivet. Investeringsrådgivning, der ikke ydes i forbindelse med andre investeringsserviceaktiviteter, kræver efter MiFID-direktivet en selvstændig tilladelse. MiFID-direktivet udvider også i forhold til investeringsservicedirektivet kredsen af de finansielle instrumenter, der er omfattet af anvendelsesområdet. MiFID-direktivet omfatter så-